

Iz Škofjeloke. ** V naših krajih smo že mislili naglo obogateti. Nekdo je v tukajšnjih hribih sreberno rudo naznati in zaslediti hotel; berž jih je bilo dovolj, ki so se združili, rudarja najeli in plačevali, nadjajoči se, da jim bo v kratkem na cente srebra dobil. Al čez nekaj časa se je pokazalo, da je bila najdena ruda le neko od vode zasuto — kamnje, ki se je zeleno vrudilo, kakoršnega se na večih krajih obilno dobi. Vse upanje na sreberne gore se nam je tedaj vničilo in s snegom vred skopnelo.

Kar polja in verte pri nas zadene, je vse prav prav lepo. Posebno se tukaj kmetje radi inobilo s sadjorejo pečajo. Od Loke proti Krajnju se vidi zdaj skozi in skozi prelepo cvetečih drevesc brez števila. Tudi sadiš mladega drevja (vertnih šol) imajo tukajšnji kmetje dokaj v več krajih. In tako je prav, — to nese dobiček. Vertni in poljski pridelki so pač boljši in gotovši, kakor pa prazne sanje po sreberni rudi *).

Iz Ljubljane. Na Dovjem (Lengenfeld) na Gorenškem je na ponudbo služba učenika v novo napravljene ljudski šoli z 205 fl. 10 kr. na leto; prošnje se oddajajo v visoko častito škofijstvo Ljubljansko. Plačilo je pošteno; kompetentov se gotovo manjkalo ne bode.

Novičar iz mnogih krajev.

V četrtek zvečer ima kralj pruski (prajsovski) na Dunaj priti in v petek njemu na čast taka vojaška svitačnost (parada) biti, kakoršne že dolgo na Dunaji ni bilo; iz več bližnjih krajev so za ti namen vojaki skup poklicani. — Da se Belgiški kralj tako prijazno z vladarji severnih deržav obnaša, nič kaj ne dopade v Parizu. — Tudi sv. oče papež ima to poletje na Dunaj priti. — Kneza Černogorskega je počastil presv. cesar z redom železne krone prve verste, predsednika stararinstva z ravno tistim redom druge verste, vse druge poslance pa, ki so bili s knezom na Dunaji, z viteškim križem Franc-Jozefovega reda; knez je že spet domá. — Rusovski polkovnik Kowalewski, ktereja je car o poslednjem turškem boju v Černogoro poslal, ostane nek kot rusovski poročnik (konsul) na Cetinju. — Iz 2. letopisa Mariiniga društva za katoliške misionarje v Afriki zvemo, da je od 1. sušca 1852 do 1. sušca 1853 društvo za svoje namene izdalo 21.626 fl. 42 kr., v kasi je že ostalo 62.670 fl. 43³/₄ kr. — V poslednji seji Dunajskega obertniškega društva je bila nova Francoska znajdba usnje strojiti naznanjena; po ti novi znajdbi, ktera je že v 10 deržavah in tudi v našem cesarstvu patentirana, se veliko manj črsla potrebuje in veliko hitreje bolj močno usnje vstrojiti dá. V čem to novo strojilo obstoji, je še skrivnost znajdenika. — Na Dunaji se nekaj časa že prodaja kinesko strojilo, ki je bilo ne davnej iz Kantona v Evropo pripeljano, to strojilo je ravno tako dobro kot sonaše zdaj sila drage šiške (doblice) in je na pol bolji kup. — Iz vsih krajev se bere, kako lepo cvetè sadje. — V Galiciji se je lani 32.901 kmetovavec pečalo z rejo tobaka; čez 4739 oralov je silo s tobakom obsejanih, pridelk tobačnega cesarskim fabrikam prodanega listja je znesel 52.210 funtov. — Prihodnji mesec se bosta v Galiciji austrijski in rusovski telegraf sklenila. — Palacki je po svojem potovanju po Laškem in Francoskem že došel v Prago. — Mizoples se sedaj poskuša na Francoskem. Toliko je zdaj dognano, da to ni prazna reč, kakor so nekteri iz začetka menili. — Sliši se, da

*) Naš častiti gosp. dopisnik menda ne zametuje sledú po rudah v občje, ker brez njega bi zakopana ležala marsiktera podzemeljska zaloga še dandanašnji; le slediti brez pravega sledú je zakopalo že veliko srebra v zemljo.

Vred.

ima nek Menčik v Carigrad zapustiti, in namesto njega general Rüdiger in admiral Kernilov tje priti. — Abdel-Kadru ne dopade v Brusij; si želi na Francosko nazaj. Ko je v Carigradu pri nadvezirju kosil (obedoval) in zagledal žlahne francoske vina — šampanjsko in bordosko — na mizi, je milo zdihtul rekoč: „pri Mahomedu! ko bi mi bil kdo pripovedoval, da tako živijo moji rojaki, bi ga bil lažnivca imenoval; še zdaj, ko z lastnimi očmi vidim, komaj verjamem“.

Smert Marka Kraljevića.

(Dalje.)

I ko Marko lice je ogledal,
Vidi Marko, kdaj mu bo umreti,
Toči solze ino beseduje:
»Svet lažnjivi, moje lepo cvetje
»Lepo bilo si, za malo ur le!
»Le za malo ur, za tri sto let le!
»Čas je prišel, da iz sveta idem!«
Pa izdere zdaj Kraljević Marko
Pa izdere sabljo izza pasa,
I odseka s sabljo šarcu glavo,
Da bi šarac ne zapadel Turkom,
I ne nosil vode ino vedra.
I ko Marko šarca je umoril,
Je zakopal šarca, konja svoga,
Bolje šarca, kot Andreja brata;
Britko sabljo stare na cvetéro,
Da bi sablja ne zapadla Turkom,
Da se Turci ne ponašajo ž njo,
Da od Marka jim ostala ona,
Da rimčanin Marka ne proklinja;
I ko Marko britko stare sabljo,
Bojno koplje zlomi na sedméro,
Pa ga verže u jeline veje;
Vzame Marko perni buzdovan mi,
Vzame ga mi u desnico roko,
Pa ga verže z Urvine planine
Tjé u sinje, u globoko morje,
I govoril je topuzu Marko:
»Ko moj topuz bo iz morja splaval,
»Tikrat bode tak junak rodil se!
Ko razdrobil je orožje Marko,
Pa mi vzame tintnik izza pasa,
Ino beli list iz černe mavhe,
Pismo piše mi Kraljević Marko:
»Kdor kólj pride v Urvino planino,
»Med te jeli, k studenem studencu,
»Ino najde tu junaka Marka,
»Naj mi znade, da je mertev Marko:
»Je pri Marku tri opase blaga:
»Kaka blaga? Vse rumeno zlato,
»Jeden opas njemu sim zapustil,
»Ki pokopal moje truplo bode,
»Drugi opas za okrasje cerkev,
»Tretji opas slepcu i hromaku,
»Naj po širem svetu slepec hodi,
»Naj prepéva i spominja Marka.
Kadar Marko pismo je napisal,
Verže pismo na jelino vejo,
Ki nad potjo ravno je visela,
Zlati tintnik u studenec verže,
Sleče Marko zeleno dolamo,
I pod jelo v travo jo razgerne,
Se prekriža, sede na dolamo,
Samur-kalpak na oči pomakne,
Doli leže, gori več ne vstane,
Mertev bil je Marko kraj studenca. —

(Konec sledi.)

Besedna zastavica.

V glavi ima prvo čerko,
Drugo pa v rok' derž;
Pes mu tretjo, in četerto
Hlapec urno podeli.
Drugo rabi tud za péto,
Pri medvédu najde šesto.
Vgan'! kako se nek veli? —

K..č..k.